

Haugenslettveien , bro nr. 26

1. del: Fundamenteringsforholdene

R - 897

22. april 1969

8
N:
O:
N

overf. mars 94 Gc

OSLO KOMMUNE

GEOTEKNISK KONTOR



OSLO KOMMUNE

GEOTEKNISK KONSULENT

Kingst. 22, I Oslo 4

Tlf. 37 29 00

RAPPORT OVER:

Haugenslettveien, bro nr. 26.

1. del: Fundamenteringsforholdene.

R - 897

22. april 1969.

Bilag A og B : Beskrivelse av bormetoder.

" 1 : Situasjons- og borplan.

" 2 : Vinge boring

INNLEDNING:

Etter oppdrag fra Veivesenet, rekvisisjon nr. 11148 av 16/12-68, har Geoteknisk konsultants kontor utført grunnundersøkelser for bro nr. 26 over Haugenslettveien. Videre er det også utført grunnundersøkelser for selve Haugenslettveien i dette området. I denne rapporten omhandles bare grunnforholdene ved selve broen, og en vurdering av fundamenteringsforholdene for denne.

MARKARBEIDET:

På situasjons- og borplanen bilag 1 er borpunktene for selve broen inntegnet. Det ble her utført 2 ramsonderinger til antatt fjell og videre 1 vingeboring ned til 15 m. Boringene er utført av borlag fra vårt kontor.

BESKRIVELSE AV GRUNNFORHOLDENE:

Terrenget der bro nr. 26 skal bygges, ligger i dag på kote 131 - 132. Løsmassene består øverst av ca. 3 m tørrskorpelleire. Under tørrskorpelaget er det en overgangssone med stort sett middels fast leire som er noe sand- og steinblandet. Fra ca. 6 meters dybde har en så bløt til middels fast siltig leire som i enkelte sjikt er kvikk. Ramsonderingene viser at dybdene til antatt fjell er 34,4 m i borpunkt 1 og 34,2 m i borpunkt 3. På bilag 2 er resultatet av vingeboring i borpunkt 2 inntegnet.

FUNDAMENTERINGSFORHOLDENE:

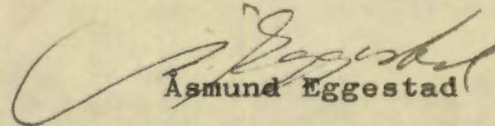
På bakgrunn av de undersøkelser som er utført er en kommet frem til at ved en løsmassefundamentering vil en kunne tillate et fundamenttrykk på maksimalt 10 t/m². Det forutsettes da at siste del av utgravningen for fundamentene utføres på en slik måte at en ikke får omrøring av det leirlaget som fundamentene skal settes på. En overslagsmessig setningsberegning gir ca. 10 cm setning med denne fundamentering.

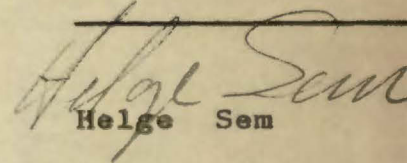
Forholdene skulle ligge godt til rette for fundamentering på peler til fjell. Ved peledimensjoneringen skulle en kunne se bort fra påhengskrefter da opparbeidelsen av Haugenslettveien vil medføre en større avlastning av terrenget. Derimot må en regne med at jernbanesporene i området vil influere på korrosjonsaktiviteten av stålpeleer i løsmassene, og på valget av type korrosjonsbeskyttelse.

KONKLUSJON:

Grunnforholdene er ikke gunstige for en direkte løsmassefundamentering av bro nr. 26 over Haugenslettveien. En vil anbefale at broen fundamenteres på peler til fjell. Betongpeler anser vi i dette tilfellet for å være mest fordelaktig.

Geoteknisk konsulent


Asmund Eggestad


Helge Sem

Beskrivelse av sonderingsmetoder.

DREIEBORING:

Det anvendte borutstyr består av 20 mm borstenger i 1 m lengde som skrues sammen med glatte skjøter. Boret er nederst forsynt med en 20 cm lang pyramideformet spiss med største sidekant 30 mm. Spissen er vridd en omdreining.

Boret presses ned av minimumsbelastning, idet belastningen økes trinnvis opp til 100 kg. Dersom boret ikke synker for denne belastning foretas dreining. Man noterer antall halve omdreining pr. 50 cm synkning av boret.

Ved opptegning av resultatene angis belastningen på venstre side av borhullet og antall halve omdreining pr. 50 cm synkning på høyre side.

HEJARBORING: (RAMSONDERING).

Et Ø 32 mm borstål rammes ned i marken ved hjelp av et fall-lodd. Borstålet skrues sammen i 3 m lengder med glatte skjøter, og borstålet er nederst smidd ut i en spiss. Ramloddets vekt er 75 kg. og fallhøyden holdes lik 27 - 53 eller 80 cm, avhengig av rammemotstanden.

Hvor det er relativt store dybder (7-8 m eller mer) anvendes en løs spiss med lengde 10 cm og tverrsnitt 3.5 x 3.5 cm. Den større dimensjon gjør at friksjonsmotstanden langs stengene blir mindre og boret vil derfor lettere registrere lag av varierende hårdhet. Videre medfører denne løse spiss at boret lettere dras opp igjen idet spissen blir igjen i bakken.

Antall slag pr. 20 cm synkning av boret noteres og resultatet kan fremstilles i et diagram som angir rammemotstanden Q_0 .

Rammemotstanden beregnes slik: $Q_0 = \frac{W \cdot H}{\Delta s}$ hvor W er loddets vekt,

H er fallhøyden og Δs er synkning pr. slag. Dette diagram blir ikke opptegnet hvis man bare er interessert i dybden til fjell eller faste lag.

COBRABORING:

Det anvendte borutstyr består av 20 mm borstenger i 1 m lengde som skrues sammen med glatte skjøter. Boret er nederst forsynt med en spiss.

Dette utstyr rammes til antatt fjell eller meget faste lag med en Cobra bormaskin.

SLAGBORING:

Det anvendte borutstyr består av et sett 25 mm borstenger med lengdene 1, 2, 3, 4, 5 og 6 m. Stengene blir slått ned inntil antatt fjell er nådd. (Bestemmes ved fjellklang).

SPYLEBORING:

Utstyret består av 3 m lange $\frac{1}{2}$ " rør som skrues sammen til nødvendige lengder.

Gjennom en spesiell spiss som er skrudd på rørene, strømmer vann under høyt trykk, og løsner jordmassene foran spissen under nedpressing av rørene. Massene blir ført opp med spylevannet. Bormetoden anvendes i finkornige masser til relativt store dyp.

Beskrivelse av prøvetaking og måling av skjærfasthet og porevannstrykk i marken.

PRØVETAKING:

A. 54 mm stempelprøvetaker Med dette utstyr kan man ta opp uforstyrrede prøver av finkornige jordarter. Prøven tas ved at en tynnvegget stålsylinder med lengde 80 cm og diameter 54 mm presses ned i grunnen. Sylinderen med prøven blir forseglet med voks i begge ender og sendt til laboratoriet.

B. Skovelbor Dette utstyr kan anvendes i kohesjonsjordarter og i friksjonsjordarter når disse ligger over grunnvannsnivået. Det tas prøver (omrørt masse) for hver halve meter eller av hvert lag dersom lagtykkelsen er mindre.

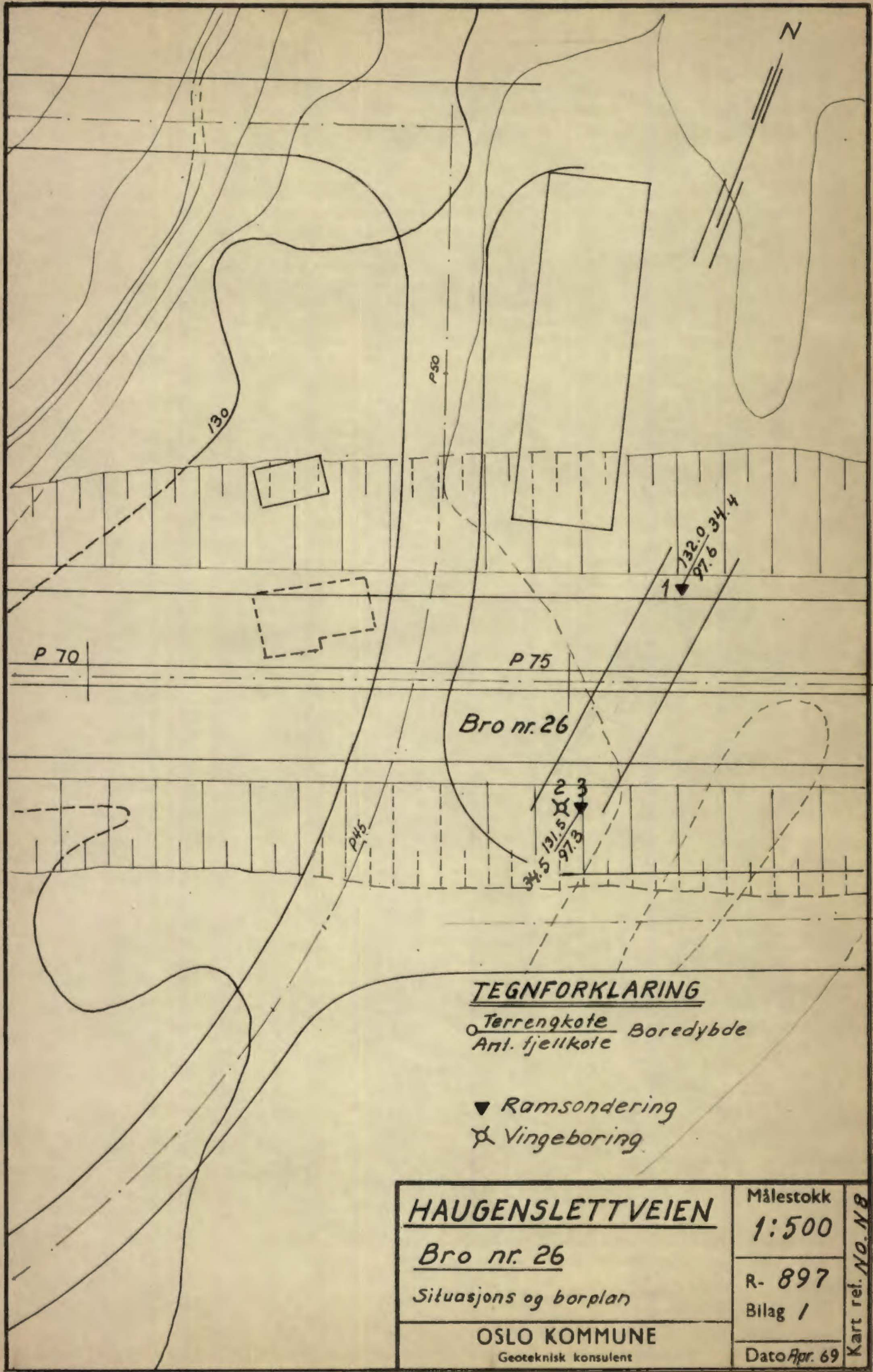
C. Kannebor Prøvetakeren består av en ytre sylinder med en langsgående skjærformet spalteåpning, løst opplagret med en dreiefrihet på 90° på en indre fast sylinder med langsgående spalteåpning. Prøvetakeren fylles ved at skjæret ved dreining skraper massen inn i den indre sylinder. Utstyret kan anvendes ved friksjons- og kohesjonsjordarter.

VINGEBORING:

Skjærfastheten bestemmes i marken ved hjelp av vingebor. Et vingekors som er presset ned i grunnen dreies rundt med en bestemt jamm hastighet inntil en oppnår brudd. Maksimalt torsjonsmoment under dreiningen gir grunnlag for beregning av skjærfastheten. Grunnens skjærfasthet bestemmes først i uforstyrret og etter brudd i omrørt tilstand. Målingene utføres i forskjellige dybder. Ved vurdering av vingeborresultatene må en være oppmerksom på at målingene kan gi gale verdier dersom det finnes sand, grus eller stein i grunnen. Skjærfasthetsverdien kan bli for stor dersom det ligger en stein ved vingen, og den målte verdi kan bli for lav dersom det presses ned en stein foran vingen, slik at leira omrøres før målingen.

PIEZOMETERINSTALLASJONER:

Til måling av poretrykket i marken anvendes et utstyr som nederst består av et porøst \varnothing 32 mm bronsefilter. Dette forlenges oppover ved påskrudde rør. Fra filteret føres plastslange opp gjennom rørene. Filteret med forlengelsesrør presses eller rammes ned i grunnen. Systemet fylles med vann og man måler vanntrykket ved filteret ved å observere vannstanden i plastslangen. Poretrykksmålinger må som regel foregå over lengre tid for å få registrert variasjoner med årstid og nedbørsforhold.



TEGNFORKLARING

○ *Terrengekote* *Boreddybde*
 Ant. *fjellkote*

▼ *Ramsondering*
 ⚙ *Vingeboring*

| | | |
|---|--------------------------------------|-------------------------|
| <p>HAUGENSLETTVEIEN</p> <p><i>Bro nr. 26</i></p> <p><i>Situasjons og borplan</i></p> | <p>Målestokk</p> <p>1:500</p> | <p>Kart ref. No. NB</p> |
| | <p>R- 897</p> <p>Bilag 1</p> | |
| <p>OSLO KOMMUNE</p> <p>Geoteknisk konsulent</p> | <p>Dato <i>Apr. 69</i></p> | |

OSLO KOMMUNE, GEOTEKNISK KONSULENT

VINGEBORING

Sted: HAUGENSLETTVN.

Bro nr. 26

Hull: 2

Bilag: 2

Nivå: 131,5

Oppdr: R-897

Ving: 54 mm

Dato: Febr. 69

